Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych
BIBLJOTEKA
KOŁO W KRAKOWIE

100 KOLEND

NA CHÓR 3i4 GŁOSOWY MĘSKI A CAPELLA

DO UŻYTKU KOŚCIELNEGO SZKOLNEGO I DOMOWEGO

ZEBRAŁ I OPRACOWAŁ

KAZIMIERZ GARBUSIŃSKI

NAUCZYCIEL ŚPIEWU W SZKOŁACH PAŃSTWOWYCH I
DYREKTOR TOWARZYSTWA ORATORYJNEGO W KRAKOWIE

CZĘŚĆ I~50 KOLEND
LAUDATE DOMINUM CZĘŚĆ II

CZĘŚĆ II~50 KOLEND
LAUDATE DOMINUM CZĘŚĆ III

ARCHIWUM I BIBLIOTEKA Krakowskiej Kapituły Katedralnej
KK-III 27212
ZWIĄZEK PRACOWNIKÓW SKARBOWYCH SEKCJA ŚPIEWACZA KOŁO W KRAKOWIE

NAKŁAD I WŁASNOŚĆ
GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA~KRAKÓW~LUBLIN~ŁÓDŹ~POZNAŃ
WILNO~ZAKOPANE

I=I 25 2 2w.

SPIS KOLEND.

CZĘŚĆ I-a.

		str.
1.	Anioł Pasterzom mówił	3
2.	Ach ubogi żłobie	3
3.	A wczora z wieczora	4
4.	A cóż z tą dzieciną	4
5.	Anieli w niebie śpiewają	5
6.	Aleluja chwalmy Boga	5
7.	Apokaliptyczny Baranku	6
8.	A śpis Bartek	6
9.	Bóg się rodzi	7
10.	Boscy posłowie	8
11.	Bracia patrzcie jeno (I-a melodja)	9
12.	Bracia patrzcie jeno (II-a melodja)	9
13.	Bóg w Trójcy świętej	10
14.	W Betleem mieście	11
15.	Biegnę zrana zmordowana	11
16.	Cieszmy się	11
17.	Cóż to, proszę, za nowina?	12
18.	Christus, Christus natus est	13
19.	Cztery lata zawszem pasał	13
20.	Dzisiaj w Betleem	14
21.	Do Betleemu pełni radości	15
22.	Dzieciątko się narodziło	15
23.	Dnia jednego o północy	16
24.	Dziś przed świtaniem	17
25.	Gdy się Chrystus rodzi	18
26.	Gdy świat triumfuje	18
27.	Gdy śliczna Panna	19
28.	Gore gwiazda Jezusowi	20
29.	Gruchnęła nowina w mieście	20
30.	Gwiazda zaświtała	20
31.	Hej pasterze wytłumaczcie	21
32.	Hej w dzień narodzenia	21
33.	Hej! nam hej! Weselmy się	22
34.	Hej! nam hej! Wszystek świat dzisiaj wesoły	22
35.	Hej! tu bywajcie	23
36.	Hej widzę jasności	23
37.	Jezus malusieńki	23
38.	Jezusa malusieńkiego wszyscy witajmy	24
39.	Już miła wesołość	24
40.	Judzką krainę noc okryła	25
41.	Jam jest dudka Jezusa	26
42.	Kto był smutny, dziś wesoły	27
43.	Któż o tej dobie płacze we żłobie	27
44.	Lulajże Jezuniu	28
45.	Mesyasz przyszedł na świat prawdziwy	28
46.	Mędrcy świata	29
47.	Mizerna cicha stajenka	29
48.	My też pastuszkowie	30
49.	Na kopie siana leżałem	30
50.	Nie masz ci nie masz nad tę gwiazdeczkę	31

CZĘŚĆ II-a.

		str.
51.	Narodził się Jezus Chrystus	32
52.	Narodził się Jezus w stajni	32
53.	Niepojęte dary	33
54.	Narodził się pożądany	34
55.	Na Boże narodzenie	34
56.	Nocnej chwili	35
57.	Nowy rok bieży	36
58.	O Gwiazdo Betleemska	36
59.	Pan z nieba i łona	37
60.	Pasterze bieżeli	37
61.	Pasterze mili (I-a melodja)	38
62.	Pasterze mili (II-a melodja)	39
63.	Pójdźmy wszyscy do stajenki	39
64.	Przybieżeli do Betleem	40
65.	Przy onej górze	40
66.	Pasterze drzymali	41
67.	Porwijmy instrumenta	42
68.	Północ już była	42
69.	Przyskoczę ja do tej szopy	43
70.	Przylecieli Aniołkowie	43
71.	Panie Boże mój	44
72.	Pastuszkowie, bracia mili	45
73.	Rozkwitnęła się lilija	45
74.	Śliczna Panienka jako jutrzenka	45
75.	Śliczna Panienka Jezusa zrodziła	46
76.	Słyszę z nieba muzykę	47
77.	Triumfy Króla niebieskiego (I-a melodja)	47
78.	Triumfy Króla niebieskiego (II-a melodja)	47
79.	Trzej królowie jadą	48
80.	Tusząc pasterze	49
81.	Ta noc nieszczęśliwa	50
82.	W Betleem przy drodze	51
83.	W Betleem sławnem	51
84.	Witaj synu najśliczniejszy	52
85.	Wraz się zebrali	52
86.	Wykrzyknijmy wiwat	52
87.	Wiwat dzisiaj	53
88.	W dzień Bożego Narodzenia	54
89.	Wśród nocnej ciszy	54
90.	W żłobie leży	55
91.	Witajmy Jezusa	56
92.	Witaj Jezu	56
93.	Witajże Dzieciątko	57
94.	Woły moje	57
95.	Zginęcie z oczu bogactwa	58
96.	Zjawiło się nam dziś	58
97.	Z narodzenia Pana	59
98.	Zadziwieni światłem	59
99.	Zagrzmiała, runęła	60
100.	Żeń że wołki żeń	60

STO KOLEND.

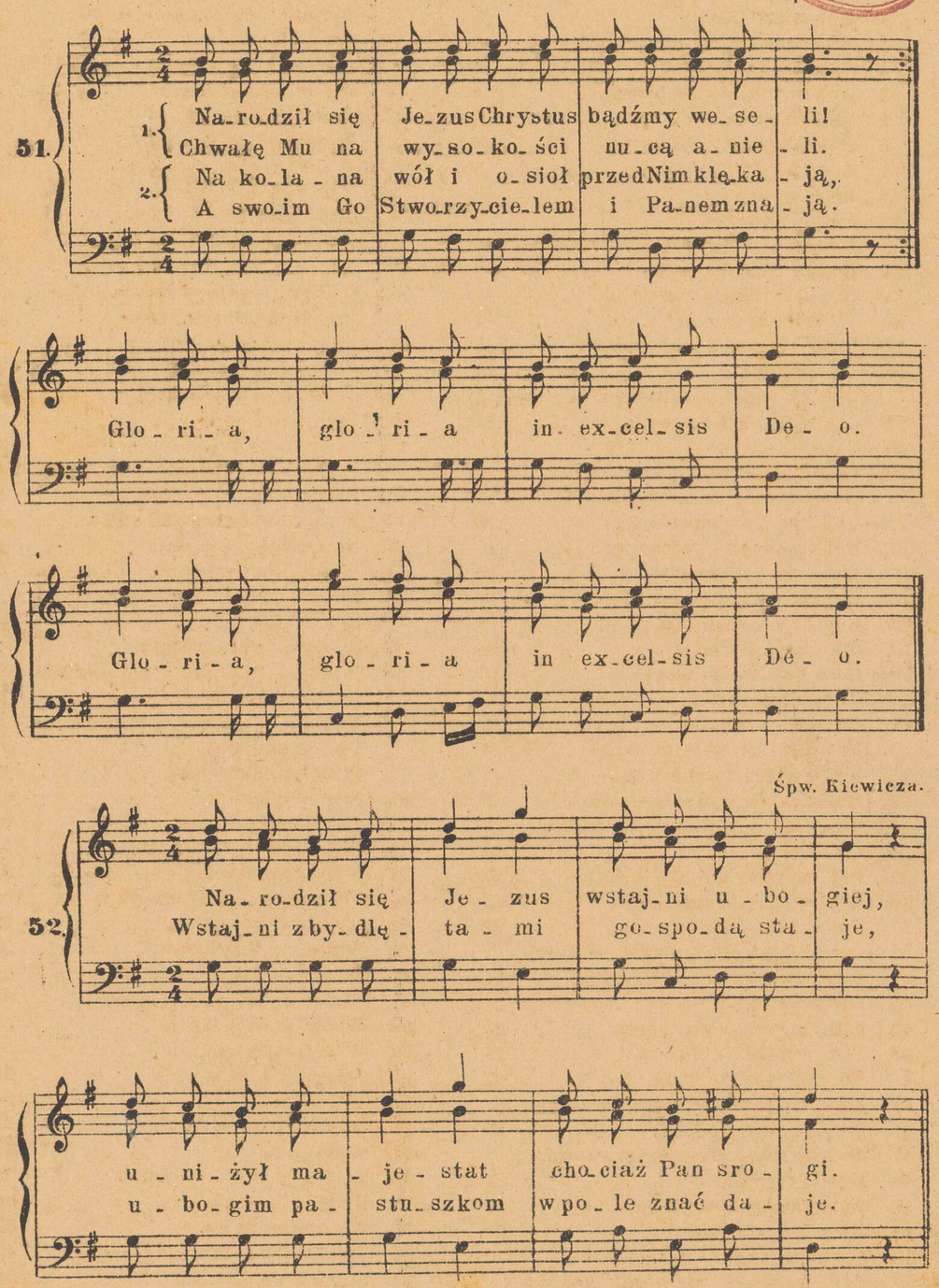
Zebrał i opracował K. Garbusiński.

CZĘŚĆ II[a].

(50 kolend)

Śpw. X. Miod.

Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych BIBLJOTEKA KOŁO W KRAKOWIE



Będąc Synem Najwyższego, nie miał miejsca godniejszego
Wszyscy się ze snu porwali, skoro światłość oglądali

Swojej osobie, Swojej osobie.
pod nad Betlem, pod nad Betlem.

53.

Niepojęte dary dla nas daje
Gdy się wieczne Słowo Ciałem staje

dzisiaj z nieba Ojciec łaskawy,
mocą Boskiej cudownej sprawy,

Nędze świata precz od miata a płaczliwe
wdziękczyń głosy pod niebiosy i weseła

jęczenia Stąd dzis wszyscy weseli.
zamienia. wyśpiewują Anieli:

Niechaj chwała Bogu będzie w niebie,

a na ziemi pokój ludowi.

Śpw. X. Miod.

54.

Narodził się pożądany,
Dla zbawienia ludu swego,

Przez Proroków wszystkim ludziom obiecany,
Opuściwszy łono Ojca Przedwiecznego,

Przez Proroków wszystkim ludziom obiecany.
Opuściwszy łono Ojca Przedwiecznego.

Śpw. X. Miod.

55.

Na Boże narodzenie Aniołów ucieszenie,
Pasterzom to wesele przyniósł Anioł, że wciele.

Gdyż we selem śpie-wają Bogu cześć chwałę dają.
Bóg się ludziom na-rodził, z grzechu ich o-swo-bodził. Pannа Syna

(mruczeć)

po-wi-ła, Chrystu-sa po-ro-dzi-ła, Pan-ną będąc, jak by-ła.

Starodawna.

56. No-cnej chwi-li w po-lu-śmy by-li,
Prę-dko z nie-ba spie-szą do szo-py

mruczeć

trzód swo-ich pa-trza-jąc, a A-nie-li
z we-so-łą mu-zy-ką tam bie-że-li,

Gdzie gwia-zda nad szo-
sta-nę-ła
-pą my nie śmie-li.
świe-ci-ła,

Strach niesłychany cud nie-widzia-ny w złobie. We so ła
Coś tam nowego a nie-podłe-go w szopie.

no-wi-na, gdy Pan-na zro-dzi-ła nam Je-zu-sa.

57. No-wy rok bie-ży, w ja-sełkach le-ży, A kto, kto?
Le-żydzieciątko, ja-ko jagniątko, A gdzie, gdzie?

Dzie-ciątko ma-łe, daj-cie Mu chwałę Na zie-mi.
W Be-tle-em mieście tam się pospieszajcie. Znaj-dzie-cie.

58. O Gwia-zdo Be-tle-em-ska
Ja Cię szu-kam wśród no-cy,

za-świeć nam na nie-bie.
ja tę-sknię do Cie-bie.

Pro-wadź nas do sta-jen - ki; gdzie Chrystus szło-żo-

Prowadź nas do stajen - ki, gdzie Chrystus szło-żo-

-ny Bóg człowiek z Panny czy - stej dla nas narodzo-ny.

-ny Bóg człowiek z Panny czy - stej dla nas narodzo-ny.

59.

Pan znie-ba i zło-na Oj-ca przy- cho-dzi.
O - to się z Ma-ry-i dziś Je-zus ro-dzi.
Przy-stąpmy do tro-nu z swe-mi proś - ba-mi.
Któ-re-go o - czę-ta spły-nę-ły łza-mi.

Łaski przynosi, kto o nie prosi, odpuszcza grzechy, daje pociechy
Niech Łaska, Boże, Two-ja pomoże, zli-tuj się Panie, od-dal karanie.

mruczeć

O Pa-nie nasz świę-ty, cud-nie po - ję - ty.
Od nas grze-sznych lu-dzi gdy z to - bą zbu-dzi.

śpiewać

60.

Pa-ste-rze bie - że - li, gdy głos u - sły-sze - li
Zna-le - źli w żło - be-czku w Be-tle-em mia-ste-czku
Wi-dząc to pa-ste-rze, iż by-dlę-ta szcze-rze,
Pa-dli na ko - la - na, tak wiel-kie-go Pa-na,

śpie - wa - nia a - niel - skie - go,
Je - zu - sa ma - leń - kie - go.
nie - zna u - kłon od - da - ją,
za - śpie - waw - szy, wi - ta - ją.

O - sio - łek z wo-łem u-słu-gu-ją, klę - ka - ją,
Za - wi - taj, Bo-że u-ta-jo-ny, z Pa - nien - ki,

mruczeć

zna-jąc a-do-ru-ją Stworzy-cie - la swo-je-go.
czystej na-ro-dzo-ny Na twa-rze u - pa-da-ją.

(śpiewać)

P. Studziński.

61.

Pa-ste-rze mi - li, co-ście wi-dzie - li?
Co za pa-łac miał, gdzie go spo-dą stał?
Ja-kie ło - że - czko miał Pa-nią - te - czko?

Widzie-li - śmy ma-leń-kie-go Je-zu-sa na - ro-dzo-ne-go
Szo-pa by-dlu przyzwo-i - ta i to jesz-cze źle po-kry-ta
Marmur twar-dy, żłób kamien-ny! Na tem De - po - zyt zbawienny

Sy-na Bo - że - go Sy-na Bo - że - go.
pa-ła-cem by - ła pa-ła-cem by - ła.
spo-czy-wał ło - żu spoczy-wał ło - żu.

Śpw. Klonowskiego.

62.

Pasterze mi - li coście widzie - li? Widzieli - śmy
Co za pałac miał gdzie gospo - dą stał? Szopa by - dłu
Jakie ło - że - czko miał Panią - te - czko? Marmur twardy

maleńkie - go Je - zu - sa na - ro - dzone - go Syna Bo - że - go.
przyzwoi - tą i to jesz - cze zle pokry - tą pałacem by - ła.
żłób kamienny Na tem De - po - zyt zbawienny spoczywał ło - żu.

Z Krakowa.

63.

Pójdźmy wszyscy do sta - jen - ki, do Je - zu - sa i Panienki,
Wi - taj Je - zu u - kocha - ny, od Pa - try - ar - chów cze - ka - ny,

Po - wi - taj - my ma - leń - kie - go i Ma - ry - ę Matkę Je - go,
Od Pro - ro - ków o - gło - szo - ny, od na - ro - dów u - pragniony,

po - wi - taj - my ma - leń - kie - go i Ma - ry - ę Matkę Je - go.
od Pro - ro - ków o - gło - szo - ny, od na - ro - dów u - pragnio - ny.

Śpw. X. Miod.

64.

Przybie - że - li do Be - tle - em pa - ste - rze,
Od - da - wa - li swe u - kło - ny w po - ko - rze,

Przy - bie - że - li pa - ste - rze, pa - ste - rze,
Od - da - wa - li w po - ko - rze, w po - ko - rze,

grając skocznoDzieciąteczku na li - rze.
Tobie z serca ochotnego, o Boże.

Chwała na wysoko - ści

gra - jąc sko - cznona li - rze, na li - rze.
To - bie zser - ca, o Bo - że, o Boże.

Chwała na wy - so -

chwa - ła na wy - so - ko - sci a po - kój na zie - mi.

- ko - ści, a pokój na zie - mi.

Z Krakowa.

65.

Przy o - nej gó - rze świe - cą się zo - rze.
Przy - bądź - my do nich po - zna - my po nich.

Pa - ste - rze się u - ni - ża - ją
i na mul - ta - ne - czka ck gra - ją
Czy - li nie wie - dzą o Pa - nie.
A kie - dy jest świę - ta sta - nie.

nie wiem dla - cze - go, nie wiem dla-cze - go.
Na ro - dzo - ne - go, Na - ro - dzo-ne - go.

Śpw. X. Miod.

66.

Paste-rze drzymali wdo - li - nie, pa-są-cy bydeł-ko,
Paste-rze się ze snu por - wa - li, chcąciść razem wdrogę,

(mruczeć)

o-wce i ba-ra-ny, A-lić o pół-nocnej go - dzi - nie.
by się nic nie ba-wić, a by-deł-ko jak-że zo - sta - wić?

A-nioł, światło-ścią o - dzia - ny. Wprzy - jem - nym
my-ślą co tu czy-nić da - lej. A wtem ja -

(śpiewać)

roz-gło - sie mil-szą no-wi-nę nad ży - cie O-znaj-mił,
-sność sro - ga każde-go u-de-rzy wo - czy; A to co!

że dziś zro-dzi-ło się Boskie w Be-tle-e-mie Dzie - cię.
krzy-kną ach dla Bo-ga, że tak wi-dno o pół- no - cy.

że się zro - dzi - ło Dzie - cię.
dla Bo - ga o pół - no - cy.

67.

Po-rwij - my in-strumenta, a po - rzu-ćmy lamen-ta:
Dziś świę - to niezwyczajne, ża-dne-mu nie są taj - ne:

Wszys - cy we - so - ło graj-my Pa-nu swe-mu,
Kto ży-je to mu we-se-lić się go-dzi,

Dla nas z by - dlę - ty wstaj-ni zro-dzo - ne - mu.
gdy do na - tu - ry ludz-kiej Bóg przy - cho - dzi.

68.

1. Pół-noc już by - ła, gdy się zja - wi - ła,
Któ-rą zo - czyw - szy i zo-ba - czyw-szy,
2. Na te wo - ła - nia z mo-cne-go spa-nia,
Ma-ciek tru - chle - je, od stra-chu mdle-je,

(mruczeć)

Nad bli-zką do-li-ną ja-sna łu - na;
Krzyknął mo - cno Woj-tek na Szy-mo - na:
Por-wał się Stach z Grześkiem i spadł z bro - ga:
Wo-ła u - cie-kaj-cie ach dla Bo - ga!

Szy-mo-nie ko-cha-ny znak to nie- wi-dzia-ny,
Grze-śko że - bro zła-mał, na no-gę Stach chro-mał,

(śpiewać)

że ca - łe nie - bo czer - wo - ne.
bo ją wko - la - nie wy - wi - nął.

1. Na bra - ci za - wo - łaj nie - chaj wsta - wa - ją,
Ku - ba i Mi - ko - łaj niech wy - pę - dza - ją.
2. Oj oj oj, dla Bo - ga! Pa - we - łek wo - ła:
Prę - dko u - cie - kaj - cie, go - re sto - do - ła,

Ba - ra - ny i ca - py, owce, ko - zły, szkopy zam - knio - ne.
Szopy po - gorza - ły i sno - py pszeniczne, jam zgi - nął.

Starodawna

69.

1. Przy - sko - czę ja do tej szo - py z ci - cha,
A - lić dzie - cię ma - łe się u - śmie - cha:
2. A i - że się to dzie - cią - tko śmie - je,
Niech-że nam się wszystkim do - brze dzie - je:

Ten śmiech o - czu tych nie - chaj bę - dzie dla wszystkich
Toć znać, kie - dy dać, ma nam coś Bóg o - bie - cać.

70.

Przy - le - cie - li A - niołko - wie, jak ptaszę - ta z nie - ba,
Po - wia - da - jąc nie - słycha - ną na świecie no - wi - nę,

i śpiewa - li dzie - cią - te - czku we - so - ło jak trze - ba:
Pan - na w ca - ło - ści panień - stwa zro - dzi - ła dzie - ci - nę.

Hej że hej że, Pa - nie Je - zu, hej że hej że hoc hoc,
Sy - na Bo - ga Przedwieczne - go pa - ste - rze, wsta - waj - cie,

śpie - wa - li - śmy bu - dzi - li - śmy pastuszków ca - łą noc.
do Be - tle - em nie mie - szka - jąc wi - tać Go bie - gaj - cie,

71.

Pa - nie Bo - żę mój! jam jest wo - łek twój:
Nu - że nie - bo - że, o - sioł po - mo - że:

nie u - miem nic tyl - ko o - rać, i to trze - ba na mnie wo - łać:
ja, paster - ka mam tę wo - lę, zo - raćwa - mi ca - łą ro - lę,

Nu, nu, woł - ku nu! Nu, nu, woł - ku nu!
Gdzie sto - i szo - pka, gdzie sto - i szo - pka.

72.

Pa-stu-szko - wie, bra-cia mi - li, gdzieście pod ten
A gdy pół - noc na-stą-pi - ła ja-snośćznie-ba

czas cho-dzi - li Po pod la - sem, na do-li - nie
u - de-rzy - ła: Pa-stu-szko - wie zaś drzy-ma - li,

sta-nę-li w gę - stej krze-wi - nie paść o - wie - czki.
nagwałtsię po - po-ry-wa - li, co się dzie - je!

73.

Rozkwitnę - ła się li - li - a,
A ta jest Pan - na Ma - ry - a:
Po-ro-dzi - ła go wra - do - ści,
W panieństwa swe - go ca - ło - ści:

Zro-dzi-ła
Wy-da-ła

nam Sy - na, we-so - ła dla wszystkich no - wi - na.
kwiatzsie-bie, któ-re - go po - czą-tek jest w nie - bie.

74.

Śli-czna Pa - nien - ka, ja - ko ju - trzen - ka
Wszo-pce u - bo - giej, lu - bo mróz sro - gi
Co - raz to da - lej szo-pka się wa - li,
Wiatr zewsząd wie - je, nikt nie za grze - je,

zro-dzi - ła Sy - na, do-bra no - wi - na,
w żło-bek zło - ży - ła Bo-skie-go Sy-na:
Jó - zef nie - bo - rak kij-mi pod-pie-ra:
wi-cher do re - szty strzę-che roz-dzie-ra.

Wi - wat Pan Je - zus! Wi - wat Ma - ry - a!

Wi - wat i Jó - zef, cna kom-pa - ni - ja.

Starodawna.

75.

1. Śli-czna Pa - nien - ka Je-zu-sa zro - dzi - ła,
Wstaj-ni po - wi - wszy siankiemgo o - kry - ła:
2. Cze-muż li - to - ści niemasz Pan-no dro - ga,
Żeś w li - che sia - no u - wi - nę - ła Bo - ga?

O sia - no sia - no sia-no jak li - li - ja,
O sia - no sia - no sia-no, kwie - cie dro - gi,

na któ-rem kła - dzie Je-zu-sa Ma-ry-a.
gdy sia-no to - bie kła-dzie Bóg u - bo - gi.

Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych BIBLJOTEKA KOŁO W KRAKOWIE

Śpw. X. Miod.

76.

1. Sły-szęz nie-ba mu-zy-kę i A-niel-skie pie - śni,
Sławią Bo - ga że się nam do stajen - ki mie - ści:
2. Słyszęz nieba mu-zy-kę, już ci to na ja - wie,
Wyśpiewu-ją o ta-kiej dziwnej Bo-skiej spra - wie:

Nie chce ro - zum po-jąć te - go, Chy-ba o - kiem
Że Bóg przy-jął stan człowie - ka Pa-nieńskie - go

doj - rzy cze - go, czy się mu to nie śni.
ła-knie mle - ka, ku ludzkiej na - pra - wie.

77.

Tri umfy króla niebieskiego Zstąpiły z nie-ba wysokie-go
Chwała bądź Bogu w wysokości A ludziom po-kój na nizkości:

Pobudzi - ły pasterzów, dobytku swego stróżów śpiewaniem śpiewaniem
Narodził się Zbawiciel dusz ludzkich odkupiciel na ziemi na ziemi.

Z Krakowa

78.

Tri - um-fy Kró-la nie-bieskie - go zstą - pi - ły
Chwa-ła bądź Bo-gu w wyso-ko - ści, A lu-dziom

znie-ba wy-so-kie-go po - bu - dzi - ły pa - ste - rzów,
po-kój na nizko - ści: Na - ro - dził się Zba - wi - ciel,

Do - by - tku swe-go stróżów śpie-wa-niem, śpiewaniem, śpiewaniem
dusz ludzkich Od-ku - pi-ciel na zie-mi, na zie-mi, na ziemi.

79.

1. Trzej królo-wie ja - dą z królewską pa - ra - dą,
Wio-zą mi - rę z Sa - by, kadzidło z A - ra - by,
2. Gdy przyśli do Pa - na, padli na ko - la - na
I od-da-li da - ry, aż się Jó-zef sta - ry

z da-le kiej kra - i - ny do Dzie-ci - ny;
zło-to od Mo - go - ła, dań dla kró - la:

zło-ży-li ko - ro - ny na u - kło - ny:
za-dziwił bez mia - ry, z tej o - fia - ry.

Wa - ra chło-py bież - cie
Jó - zef po-wie na tem

od tej szo - py,
dość kró - lo - wie

wprzó-dy do swej trzo - dy, Bo kró-lo - wie
zło-mie przy o - cho - cie. Dzie-ci na o -

da - ry wio-zą na o - fia - ry
-czka - mi, ska-zu-je rą - czka - mi,

Nie-mowlę-ciu Bo - gu, już sąwpro - gu.
I mi-le przyj - mu - je, nie bra-ku - je.

SOLO. Starodawna.

80. Tu-sząc pa - ste - rze, że dzień bli - zko,
Wy-gna-li o - wce na pa-stwi - sko,

Z o-bo-ry, z o-bo-ry, z o-bo-ry, Za-pę-dzi-li pod bo-ry,

pod bo-ry, tra-fi-li na do-brą tra-wę, po-kła-dli się

na mu-ra-wę, po-snę-li, po-snę-li, A by-dło ja-dło
(mrucząc)

ja-dło, ja-dło, a by-dło ja-dło, ja-dło, ja-dło,

po-tem się po-kła-dło, po-tem się po-kła-dło.

81. 1. Ta noc nie-szczęśli - wa, aż ser-ce o-mdle-wa,
Czę-sto się przewra-cam, gdzie jesttwar-do ma-cam,
2. Aż tu po-wia-da-ją, że wil-cy zja-da-ją,
Ja się prze-stra-szywszy, ko-żuch po-chwy-ci-wszy

wmem cie - le, wmem cie - le,
i ście - lę i ście - lę: Aż o - to
pa-stu-chom pa-stu-chom: i my - ślę
i słu-cham i słu-cham,

wca - le o pół - no - cy gwałt krzy - czą
co to jest ta - kie - go, wy - sy - łam

z ca-łej swo-jej mo-cy, że go - re, że go - re.
pa-ro-bka swo-je-go do by-dła do by-dła.

82.

W Be-tle-em przy dro-dze, jest szo-pa
Z Bo-skie-go zrzą-dze-nia przyszedł czas

zła sro-dze: A tam ci roz-go-ści-ła, Ma-tka Je-zu-
ro-dze-nia Sy-naczka Przedwie-czne-go świa-tu po-żą-

-sa mi-ła, Ma-tka Je-zu-sa mi-ła.
-da-ne-go, świa-tu po-żą-da-ne-go.

83.

W Be-tle-em sławnem w cza-sie niedawnym. Kuba, bra-cie
Śpie-wa-li sobie, le-ży we żłobie, w pieluszki po-

mi-ły, gdym w budzie siedział, A-nioł powiedział: cu-da się zja-
-wi-ty, Pan nie-ba ziemie, na go-łem sianie w stajni po-spo-

wi-ły, I in-nych A-nio-łów si-ła, że Pan na-
-li-tej: A co naj-dzi-wniejsze rzeczy i-że w na-

Sy-na po-wi-ła we-so-ło gło-si-li.
-tu-rze czło-wie-czej, Wiel-ki Bóg za-kry-ty.

Starodawna.

84.

Wi-taj Sy-nu naj-śliczniejszy, Wi-taj Je-zu najwdzięczniejszy
Coś z niebieskich wyso-ko-ści Spuścił się nam na ni-zkości.
Tyś Bóg chwały nie-sły-chanej Te-raz-eś Syn mój ko-cha-ny.

Li li, li li me-mu, Dzie-ciątku ma-łe-mu, Li li li.

85.

1. Wraz się ze-bra-li cni pa-stu-szę-ta.
   Pę-dzą na-po-le swo-je by-dlę-ta,
2. Dzień ca-ły pa-sące, po-po-wra-ca-li,
   Trzo-dy do szo-py po-za-wie-ra-li:

na-kar-mi-wszy, na-po-i-wszy wdo-mu ja-gnie-ta,
dla ba-ra-na wiązką sia-na wką-cie scho-wa-li.

Starodawna.

86.

1. Wykrzyknij-my wi-wat Pa-nu no-wo-tne-mu,
   W Be-tle-em na sian-ku wżło-bie zło-żo-ne-mu:
2. Boś Ty Bóg prawdzi-wy Syn Oj-ca wieczne-go,
   Sta-łeś się czło-wie-kiem dla czła-ka grzeszne-go:

Hej! wi - wat, wi - wat wi - wat, nasz Pa nie,
Hej! wi - wat, wi - wat gdy się tak dzie je

Niech Ci bę - dzie wdzię - czne na - sze śpie - wa - nie.
Oj - ców Ty wot - chła - niach speł - niasz na - dzie - je.

Śpw. X. Miod.

87.
1. Wi - wat dzi - siaj Bo - skiej i - stno - ści,
Gdy zstę - pu - je znie - bios wniz - ko - ści
2. Już Pro - ro - ków pi - smo speł - nio - ne,
Gdy wi - dzi - my Sło - wo wcie - lo - ne:

Już się o - no speł - ni - ło, co pod fi - gu - rą by - ło.
Sy - me - on się we - se - li, gdy słyszy, że A - nie - li

We - so - ło na zie - mi, gdy Bo - ga wi - dzi - my.
Bo - gu wyśpiewu - ją, po - kój o - znajmu - ją.

Krzy - knij świe - cie zwiel - kiej ra - do - ści!
Ser - ce ca - łe ra - dość prze - ni - ka.

Z Krakowa.

88.
ra - dość wszystkie-
szczygieł mu do -

W dzień Bo - że - go Na - ro - dze - nia,
Sło - wik za - czy - na dyszkan - tem

- go stwo rze - nia Pta - szki w gó - rę po - dla - tu - ją,
- bie - ra al - tem, Szpak te - no - rem krzy - knie cza - sem,

Je - zu - so - wi przyśpie - wu - ją przy - śpie - wu - ją.
a go - łą - bek gruchnie ba - sem, gru - chnie ba - sem.

Śpw. X. Miod.

89.
Wśród no - cnej ci - szy głos się roz - cho - dzi:
Po - szli, zna - le - źli Dzie - cią tko wżło - bie,
Ach wi - taj, Zba - wco zda - wna żą - da - ny,

Wśród no - cnej ci - szy głos się roz - cho - dzi:
Po - szli, zna - le - źli Dzie - cią tko wżło - bie,
Ach wi - taj, Zbawco zda - wna żą - da - ny,

Wstań - cie pa - ste - rze, Bóg wam się ro - dzi.
z wszyst - kie - mi zna - ki da - ne - mi so - bie;
czte - ry ty - sią - ce lat wy - glą - da - ny!

Czem prę-dzej się wy-bie-raj-cie, do Be-tle-em
Ja-ko Bo-gu cześć Mu da-li, a wi-ta-jąc
Na Cie-bie kró-le Pro-ro-cy cze-ka-li, a

po-spie-szaj-cie przy-wi-tać Pa-na.
za-wo-ła-li zwiel-kiej ra-do-ści:
Tyś tej no-cy nam się o-bja-wił.

Śpw. X. Miod.

90.
1. W żłobie le-ży! Któż pobie-ży kolen-do-wać ma-łe-mu.
Je-zu so-wi Chrystuse-wi, dziś do nasze-sła-ne-mu?
2. My zaś sa-mi z piosneczkami za wami po-spieszymy,
A tak Te-go Maleńkie-go niech wszyscy zo-ba-czy-my.

Pa-stu-szkowie, przy-by-waj-cie Je-mu wdzięcznie
Jak u-bo-go na-ro-dzo-ny pła-cze w stajni

przy-gry-waj-cie, ja-ko Pa-nu na-sze-mu,
po-ło-żo-ny, więc Go dziś u-cie-szy-my,

Pa-stu-szko-wie przy-by-waj-cie, Je-mu wdzięcznie
Jak u-bo-go na-ro-dzo-ny pła-czew staj-ni

za-śpie-waj-cie, ja-ko Pa-nu na-sze-mu.
po-ło-żo-ny, więc Go dziś u-cie-szy-my.

91.
1. Wi-taj-my Je-zu-sa nam na-ro-dzo-ne-go,
W u-bo-giej sta-jen-ce wzło-bie zło-żo-ne-go:
2. Któż Ci jest przyczy-ną, mój Je-zu ko-cha-ny,
Od ko-goś na ten świat wtę ne-dzę przysła-ny?

Któ-ry le-ży bez o-dzie-ży, O-sioł
Tyś Pan nie-ba, cze-goć trze-ba Tu na

z wo-łem Je-go spo-łem pa-rą grze-ją.
zie-mi, mię-dzy te-mi by-dlę-ta-mi?

92.
Wi-taj, Je-zu nasz ko-cha-ny, nasz ko-cha-ny,
Wszechmogą-cy wiel-ki Bo-że, wiel-ki Bo-że!

Zbawicie-lu pożądany, Zbawi-cie-lu pożąda-ny Witaj je-dy-
Któż Twą dobroć pojąć może, któż Twą dobroć pojąć może? Którąś stworze-

-na pocie-cho, Tobie pie-ni naszych e-cho Dziś poświęca-my.
-niu wyłuszczasz, Gdy dla nas nie- bo o-puszczasz Na świat zstępujesz?

Spw. X. Miod.

93. 1. Wi-taj że, Dzie-cią-tko z Pan-ny na- ro-dzo-ne!
Wja-seł-kach na mro-zie na-go po- ło-żo-ne.
2. Chwalcie Go dziś wszyscy nie-bie-scy du-chowie,
Sławcie pod nie-bio-sa cni Se-ra-fi-no-wie:

Wi-taj, Kró- lu nie-ba, Kró-lu nie-skoń-czo-ny,
Bo Je-zus ma-leń-ki, Je-zus u-ko-cha-ny,

Wi-taj i Mo-nar-cho nie-przezwycię-żo-ny.
znie-ba na świat lu-dziom zstą-pił po-żą-da-ny.

Spw. X. Miod.

94. 1. Wo-ły mo-je, wo-ły mo-je, wszystkie wnętrzne si-ły,
Nie chodźcie tam, nie chodźcie tam, kę-dyście błą-dzi-ły:
2. Wo-ły mo-je, wo-ły mo-je, nie chodźcie na gó-ry,
Nie chodźcie tam, nie chodźcie tam, gdzie szkodli-we chmu-ry.

1. 2. Wo - ły mo - je
Nie chodź-cie tam

G 6395 W

Trze-ba win-sze la-sy, z na-tu-rą za- pa-sy.
Co wszystko złe ro-dzą, ka-żdej cno-cie szko-dą.

95. 1. Zgiń-cie zo-czu bo-ga-ctwa, za nic zło-te gó-ry,
Ser-ce się was nie chwy-ta, o-błu-dne po-zo-ry:
2. Tam szczęśli-we u-bó-stwo, nę-dzn tam bo-ga-ta,
Nie-boz skarbów obdzie-ra I z Bo giem się bra-ta:

Nie je-ste-ście mi ła-ko-me, Be-tle-em-ne
I-le Bóg jest w so-bie dro-gi, ty-le ma-ją

wo-lę sło-mę i ką-cik o- bo-ry.
te bar-ło-gi, twa by-dlę-ca cha-ta.

Spw. X. Miod.

96. 1. Zja-wi-ło się nam dziś coś no-we-go,
Po-kój na ten świat przy-no-szą-ce-go
2. Chwała bądź Bo-gu na wy-so-ko-ści,
A lu-dziom po-kój na tej ni-zko-ści,

Któ-ry gło- si- li i ro-zno-
Dzi-wna no- wi- na, zro-dzi-ła

G 6395 W

-si - li A-nie-li, A-nie-li, A - nie - li.
Sy - na, Ma-ry-a, Ma-ry-a, Ma - ry - a.

Śpw. X. Mlod.

97.
1 { Z na-ro-dze-nia Pa - na dzieńdziśwe-so - ły,
wyśpie-wu-ją chwa-łę Bo-gu ży-wio - ły.
2 { Wy-pa-da wśród no - cy o-gieńzo-bło - ku.
Du-ma-ją pa - ste-rze w ta-kim wi-do - ku.

Ra-dość lu-dziwszędziesły-nie A-nioł budzi przydo-li-nie
Ka-żdy py-ta: co siędzie-je? czy nie świta? Czy niednieje?

pa-sterzów, co pa - śli pod bo-rem wo - ły.
skądta łu - na bi - je tak mi-le o - ku?

98
Za-dziwie-ni świa-tłem nie-bieskiejPła-ne-ty,
Duchnaszo-bok trwo-gi ja-kąś ra-dość czu-je,

po-jąć nie mo - że - my, czy to są ko - me - ty:
i mniema, że cu - da myśl je-go ma - lu - je:

Gdyż wi-do - kiem prze-ra-że - ni i ja-sno - ścią
Bo to świa - tło jest nie-zna-ne, a - ni też kie -

przestra-sze - ni, nie wie-my co to zna-czy.
-dy wi-dzia - ne, jak u - wa - żać mo-gli-smy.

99.
Za-grzmiała, ru - nę - ła wBe-tle-em zie-mia,
Kę-dy - żeś, kę - dy - żeś, Jó - ze-fie by-wał?

Nie by - ło, nie by - ło Jó - ze - fa wdo-mu.
WBe-tle - em, wBe-tle - em dzie-cią-tku śpie-wał.

100.
Żeń-że woł-ki, żeń, już ci bia-ły dzień:
Żeń-że je prę - dko, ujrzysz dziecią - tko,
Mo-i woł-ko - wie, u-kło-ny swo - je,

Żeń-że je na ro-lę dla Bo-ga cię pro-szę, żeń-że woł-ki żeń.
Wstajni na-ro-dzo-ne, wżłobie po-ło-żo-ne, Sy-na Bo-że - go.
Dajcie Pa-nu te-mu, dziś na-ro-dzo-ne-mu Stwórcy wa-sze - mu.

Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych
BIBLJOTEKA
KOŁO

LAVDATE DOMİNVM

WYBÓR NAJPOPVLARNIEJSZYCH PIEŚNI KOŚCIELNYCH
DO VŻYTKV KOŚCIELNEGO-SZKOLNEGO I DOMOWEGO
NA CHÓR 3 i 4 GŁOSOWY MĘSKI À CAPELLA

CZĘŚĆ I

13 PIEŚNI ADWENTOWYCH
19 PIEŚNI WIELKOPOSTNYCH
16 PIEŚNI WIELKANOCNYCH

CZĘŚĆ II i III

100 KOLEND

CZĘŚĆ IV

13 PIEŚNI NA BOŻE CIAŁO
6 PIEŚNI O SERCV JEZVSOWEM
17 PIEŚNI O N. MARJI PANNIE
22 PIEŚNI PRZYGODNE

ZEBRAŁ I OPRACOWAŁ

KAZIMIERZ GARBVSIŃSKI

NAVCZYCIEL ŚPIEWV W SZKOŁACH PAŃSTWOWYCH I DYREKTOR TOWARZYSTWA ORATORYJNEGO W KRAKOWIE

NAKŁAD I WŁASNOŚĆ
GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA - KRAKÓW - LVBLIN - ŁÓDŹ - POZNAŃ - WILNO - ZAKOPANE -

Lit. J. F. KONARZEWSKI i J. MĘKARSKI. w WARSZAWIE.